

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 66/2024
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Петровић, адвокат из ..., против туженог Привременог органа Општине Пећ, чији је пуномоћник Марија Недељковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3717/22 од 13.07.2023. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3717/22 од 13.07.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П1 481/20 од 23.06.2022. године, ставом првим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име јубиларне награде за навршених десет година рада, исплати 53.344,00 динара са законском затезном каматом од 01.01.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражено обавезивање туженог да тужицу плати законску затезну камату на досуђени износ главнице за период од 02.08.2018. године до 31.12.2018. године. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу надокнади парничне трошкове од 44.068,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3717/22 од 13.07.2023. године, укинута је првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке и одбачена тужба у делу којим је тужилац тражио да се обавеже тужени да му на име јубиларне награде за навршених десет година рада исплати 53.344,00 динара са законском затезном каматом од 01.01.2019. године, као и у делу којим је тражио да се обавеже тужени да му надокнади трошкове парничног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињене у поступку пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију и поставио захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије по члану 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Осим овог случаја, у споровима из радних односа ревизија је дозвољена у имовинскоправним споровима под општим условима из члана 403. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака. Одредбом става 3. тог члана закона прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

По члану 420. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1.), а ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена против правноснажне пресуде (став 2.).

По образложењу закључка усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 02.06.2020. године, у ситуацији када је другостепени суд укинуо првостепену пресуду и одбацио тужбу ревизија није дозвољена по члану 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку, без обзира која је странка изјавила ревизију. Ово из разлога што се не ради о мериторној одлуци другостепеног суда, већ се одбацује тужба и не одлучује о праву на чије остварење је тужбени захтев усмерен.

Тужба је поднета 30.12.2020. године, вредност предмета спора је у смислу члана 28. ЗПП 53.344,00 динара, па како ова вредност не прелази напред наведени законски цензус који омогућује изјављивање ревизије у имовинскоправном спору ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Наводи одговора на ревизију нису били потребни за доношење одлуке Врховног суда, па је одлука у ставу другом изреке донета на основу одредби члана 165. став 1. и 154. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић